

ਖੁਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ 17.07.2020

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮਰਤਬਾ ਰਖੱਲ ਵਾਲੇ ਬਦਰ ਦੇ ਸਹਾਬੀ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਮਆਜ਼ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿ ਅਬੀ ਵਕਾਸ ਦੇ ਸਦਗੁਣਾ ਦਾ ਇਮਾਨ ਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜ਼ਿਕਰ

ਸਯੱਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੋਮਿਨੀਨ ਖਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖ਼ਾਮਿਸ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 17 ਜੁਲਾਈ 2020 ਈ. ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ, ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ (ਬਰਤਾਨੀਆ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ - الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ - إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ - اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ - صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

ਤਸੱਹੁਦ, ਤਉਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ :

ਪਿਛੱਲੇ ਖੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਮਆਜ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਚਲ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਅਹਜ਼ਾਬ ਦੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਮਆਜ਼ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਡੂੰਘਾ ਜ਼ਖਮ ਲਗਾ ਕਿ ਉਹ ਅਖੀਰ ਉਸ ਤੋਂ ਸਵਸਥ ਨ ਹੋ ਸਕੇ । ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾ ਲਈ ਇਕ ਤੰਬੂ ਲਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾ ਦੀ ਦੇਖ ਰੇਖ ਕਰ ਸਕਣ । ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਰਿਵਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਦਾ ਜ਼ਖਮ ਖੁਸ਼ਕ ਹੋਕੇ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾ ਦੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਲੱਹ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੌਮ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਜਿਹਾਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਧਕੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਪਿਆਰੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਤੇਰੇ ਰਸੂਲ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਹੇ, ਅਲੱਹ ਮੈਂ ਖਿਆਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਤੇ ਉਹਨਾ ਵਿਚਕਾਰ ਜੰਗ ਦਾ ਖ਼ਾਤਮਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਕੁਰੈਸ਼ ਦੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਬਾਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹਨਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਲਈ ਜੀਉਂਦਾ ਰੱਖ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾ ਨਾਲ ਜਿਹਾਦ ਕਰ ਸਕਾਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਤੇ ਉਹਨਾ ਵਿਚਕਾਰ ਜੰਗ ਦਾ ਖ਼ਾਤਮਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਰੱਗ ਖੋਲਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਜ਼ਖਮ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣਾ ਦੇ । ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੀ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਖਮ ਉਸੇ ਰਾਤ ਫੱਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਕਤ ਵਗਣ ਲਗਾ । ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਾ ਤਾਂ ਆਪ ਉਹਨਾ ਕੋਲ ਆਏ, ਉਹਨਾ ਦਾ ਸਿਰ ਆਪਣੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਚਿੱਟੀ ਚਾਦਰ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ । ਫਿਰ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ, ਅਲੱਹ ! ਸਅਦ ਨੇ ਤੇਰੇ ਮਰਗ

ਵਿੱਚ ਜਿਹਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਰਸੂਲ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਿੱਮੇ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਸੋ, ਤੂੰ ਉਸ ਦੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਇਸ ਖੈਰ ਨਾਲ ਕੁਬੂਲ ਫ਼ਰਮਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਰੂਹ ਨੂੰ ਕੁਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹੈਂ । ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਕੁਝ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਹੋਸ਼ ਬਾਕੀ ਸੀ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਨੇ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਖੱਾਂ ਖੋਲੀਆਂ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਹੇ, ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਆਪ ਉੱਪਰ ਸਲਾਮਤੀ ਹੋਵੇ । ਮੈਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪ ਰੱਬ ਦੇ ਰਸੂਲ ਹਨ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਮਦ ਸਾਹਬ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਸਅਦ ਦੀ ਵਫ਼ਾਤ ਦਾ ਸਖ਼ਤ ਸਦਮਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਅਦ ਦੀ ਵਫ਼ਾਤ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਲਈ ਇਕ ਪੂਰਾ ਨ ਹੋਣ ਯੋਗ ਨੁਕਸਾਨ ਸੀ । ਸਅਦ ਨੂੰ ਅੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਉਹੋ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ ਜੋ ਮੁਹਾਜਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਬੂਬਕਰ ਸਿੱਦੀਕ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਸੀ, ਨੇਕੀ ਵਿੱਚ, ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ, ਕੁਰਬਾਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਨਾਲ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਉੱਚੇ ਮਰਤਬੇ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਘੱਟ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾ ਦੀ ਹਰ ਹਰਕਤ ਤੇ ਸੁਕੂਨ ਤੋਂ ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਤੇ ਇਲਾਮ ਦੇ ਬਾਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਇਹਨਾ ਦੀ ਰੂਹ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਰਈਸ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਅੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕ ਅਤਿਅੰਤ ਡੂੰਗਾ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰਖਦਾ ਸੀ । ਅਜਿਹੇ ਮਹਾਨ ਤੇ ਕਾਬਲ ਰੂਹਾਨੀ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਵਫ਼ਾਤ ਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦਾ ਦੁੱਖ ਮਨਾਉਣਾ ਇਕ ਸੁਭਾਵਕ ਕੰਮ ਸੀ ਪਰ ਆਪ ਨੇ ਕਾਮਲ ਸਬਰ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲਿਆ ਅਤੇ ਰੱਬੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦੀ ਰਜ਼ਾ ਅੱਗੇ ਸਿਰ ਨਿਵਾਂ ਦਿੱਤਾ ।

ਜੱਦ ਸਅਦ ਦਾ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਸਅਦ ਦੀ ਬੁੱਢੀ ਮਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਤਕਾਦੇ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਨੋਹਾ (ਰੋਣਾ ਪਿਟਣਾ) ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੋਹੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਦਸਤੂਰ ਅਨੁਸਾਰ ਸਅਦ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਖੂਬੀਆਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀਆਂ । ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਨੋਹਾਂ (ਰੋਣਾ ਪਿਟਣਾ) ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਅਦ ਦੀ ਮਾਂ ਨਾ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਬਾਦ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਆਪ ਵੀ ਨਾਲ ਗਏ ਅਤੇ ਕਬਰ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਤੱਕ ਆਪ ਉੱਥੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਉੱਥੇ ਦੁਆ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਦ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ । ਸੰਭਵਤਾ ਇਹਨਾ ਹੀ ਦਿਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੌਕੇ ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਅਦ ਦੀ ਮੌਤ ਤੇ ਰਹਿਮਾਨ ਰੱਬ ਦਾ ਅਰਸ਼ ਝੁਮਣ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ । ਅਰਥਾਤ ਆਖ਼ਰਤ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਦੀ ਰਹਮਤ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਅਦ ਦੀ ਰੂਹ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਭਾਰੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ ਜੱਦ ਉਹਨਾ ਦਾ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਐਨ੍ਹਾ ਹੌਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਦਾ ਸੀ । ਮੁਨਾਫ਼ਕ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਉਹਨਾ ਦੇ ਬਨੂ ਕੁਰੈਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਕੀਤੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਕਰਕੇ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਇਸਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ । ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਜੱਦ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਜ਼ਾਤ (ਰੱਬ) ਸਹੁੰ ਜਿਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਹੈ ਸਅਦ ਦਾ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੌਲ੍ਹਾ ਲੱਗਿਆ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਸਅਦ ਦਾ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੇ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ । ਇਕ ਦੂਜੀ ਰਿਵਾਇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਤੱਰ ਹਜ਼ਾਰ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਸਅਦ ਬਿਨ ਮਆਜ਼ ਦੇ ਜਨਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹਨ ਜੋ ਅੱਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਉੱਤੇ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਸਈਦ ਖੁਦਰੀ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਨੇ ਜਨਤੁਲ ਬਕੀ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਮਆਜ਼ ਦੀ ਕਬਰ ਪੁੱਟੀ ਸੀ । ਜੱਦ ਅਸੀਂ ਮੱਟੀ ਪੁਟਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੋ ਆਉਂਦੀ ਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਮਆਜ਼ ਦੀ ਉਮਰ ਵਫ਼ਾਤ ਸਮੇਂ 37 ਸਾਲ ਸੀ । ਜੱਦ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾ ਦੇ ਜਨਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਪਰਤੇ ਤਾਂ ਆਪ ਦੇ ਹੰਝੂ ਆਪਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ 'ਤੇ ਵਹਿ ਰਹੇ ਸਨ । ਇਕ ਰਿਵਾਇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਬੇਸ਼ਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਾਂ ਪਰ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਕਾ ਹਾਂ । ਪਹਿਲੀ ਇਹ ਕਿ ਮੈਂ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਤੋਂ ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਸਚਾਈ ਜਾਣਿਆ, ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਮਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨਮਾਜ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਆਣ ਦਿਤਾ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਂ ਨਮਾਜ਼ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਵਾਂ । ਤੀਜਾ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਮੁਰਦਾ ਖਿਆਲ ਕਰਕੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੀ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਏਗਾ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੀ ਸਨ ਕਿ ਅੰਸਾਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਸਨ, ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਨੂੰ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਬਾਦ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਮਆਜ਼, ਹਜ਼ਰਤ ਉਸੈਦ ਬਿਨ ਹਜ਼ੀਰ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਾਦ ਬਿਨ ਬਸ਼ਰ ਸਨ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਅਗਲੇ ਜਿਸ ਸਹਾਬੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਉਹਨਾ ਦਾ ਨਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬੀ ਵਕਾਸ ਹੈ । ਆਪ ਉਹਨਾ ਦੱਸ ਸਹਾਬਾ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਨੂੰ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਵਰਗ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਦੱਤੀ ਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬੀ ਵਕਾਸ ਉਹਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਫ਼ੋਤ ਹੋਏ । ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਕੁਬੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਘਟਨਾ ਉਹਨਾ ਦੀ ਬੇਟੀ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹਨ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ । ਅਰਾਨਕ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚੰਨ੍ਹ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਿਆ । ਕੀ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਜ਼ੈਦ ਬਿਨ ਹਾਰਸਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂਬਕਰ ਚੰਨ੍ਹ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਮੈਂ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਆਪ ਕਦੋਂ ਪਹੁੰਚੇ ? ਉਹਨਾ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣੇ ਹੀ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ । ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲ ਚੁਕੀ ਸੀ ਕਿ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਵੱਲ ਬੁਲਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਸੋ, ਮੈਂ ਸ਼ੋਅਬੇ ਜਯਾਦ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ।

ਪਹਿਲੇ ਇਸਲਾਮ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂਬਕਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਾਲ ਪੰਜ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਇਮਾਨ ਲਿਆਏ ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਤੇ ਉੱਤਮ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸਹਾਬਾ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਇਹਨ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬੀ ਵਕਾਸ ਸਨ । ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਇਰਾਕ ਇਹਨਾ ਦੇ ਹਥੋਂ 'ਤੇ ਫ਼ਤਹ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਮੁਆਵੀਆਹ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ੋਤ ਹੋਏ ਸਨ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਹੁਰੈਰਾ ਤੋਂ ਰਿਵਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਹਿਰਾ ਨਾਂ ਦੇ ਪਹਾੜ 'ਤੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਹਿਲੱਣ ਲਗਾ । ਇਸ 'ਤੇ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਹੇ ਹਿਰਾ ਠਹਿਰ ਜਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ 'ਤੇ ਨਬੀ ਜਾਂ ਸਿੱਦੀਕ ਜਾਂ ਸ਼ਹੀਦ ਤੋਂ ਬਿਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪਹਾੜ 'ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ, ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂਬਕਰ, ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ, ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ, ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ, ਹਜ਼ਰਤ ਤਲਹਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਜੁਬੈਰ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬੀ ਵਕਾਸ ਸਨ ।

ਜੰਗਾ ਵਿੱਚ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਬਰਾਓ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਸਹਾਬਾ ਦੇ ਸੁਪੁਰਦ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਉਹਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬੀ ਵਕਾਸ ਵੀ ਸਨ । ਇਕ ਰਿਵਾਇਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਇਹਨਾ ਲਈ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਹੇ ਅਲੱਹ ਸਅਦ ਜੱਦ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਦੁਆ ਕਰਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੁਆ ਕੁਬੂਲ ਕਰਨਾ । ਇਕ ਰਿਵਾਇਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕ ਅਪਾਨੇ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੁਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੇ ਅਲੱਹ ਇਹਨਾ ਦਾ ਤੀਰ ਟਿਕਾਣੇ'ਤੇ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾ ਦੀ ਦੁਆ ਕੁਬੂਲ ਕਰਨਾ । ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਇਹ ਦੁਆ ਦੇ ਸਬਬ ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਦੁਆ ਦੀ ਕੁਬੂਲੀਯਤ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਨ । ਆਪ ਮੁਤਜਾਬੁਦੱਵਾਤ (ਅਰਥਾਤ ਆਪ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਪਰਵਾਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ) ਸਨ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਨੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਮਦੀਨਿ ਹਿਜਰਤ ਦੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਬਾਦ ਰਾਤ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹਨਾ ਦੀ ਇਕ ਘਟਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੋਉਦ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੀ ਹਨ ਕਿ ਖੰਦਕ ਦੀ ਜੰਗ ਦੇ ਮੌਕੇ'ਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਵੀ ਸਹਾਬਾ ਨਾਲ ਪਹਿਰਾ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਸਰਦੀ ਨਾਲ ਨਿਢਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਤੱਦ ਵਾਪਸ ਆਣਕੇ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲਿਹਾਫ਼ ਵਿੱਚ ਲੇਟ ਜਾਂਦੇ ਪਰ ਸ਼ਰੀਰ ਗਰਮ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਫ਼ਿਰ ਉਸ ਮੋਕਲੇ (ਦਰਾਰ) ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ । ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਗਣ ਨਾਲ ਇਕ ਦਿਨ ਆਪ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਢਾਲ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਰਾਤ ਸਮੇਂ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਾਜ਼ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਨੇਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਸੌਂ ਜਾਂਦਾ । ਐਨ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੋਂ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬੀ ਵਕਾਸ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਆਈ । ਆਪ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿਉਂ ਆਏ ਹੋ, ਉਹਨਾ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਆਪਦਾ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣ ਆਇਆ ਹਾਂ । ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਮੈਂਨੂੰ ਪਹਿਰੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਫ਼ਲਾਣੀ ਥਾਂ ਜਾਓ ਜਿੱਥੇ ਖੰਦਕ (ਖਾਈ ਪੁਟੋਕੇ ਮੋਰਚਾ ਬਨਾਉਣਾ) ਦਾ ਕੰਡਾ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਦਿਓ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿਣ । ਸੋ, ਸਅਦ ਉਸ ਥਾਂ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਫਿਰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੌਂ ਗਏ । ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਵਕਾਸ ਦਾ ਬਾਕੀ ਜ਼ਿਕਰ ਇਨਸ਼ਾਅਲੱਹੁ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਮੁਕਰੱਮ ਮਾਸਟਰ ਅਬਦੁਸੱਮੀ ਖ਼ਾਨ ਸਾਹਬ ਅਤੇ ਮੁਕਰੱਮ ਸਯੱਦ ਮੁਜੀਬੁਲੱਹ ਸਾਦਕ ਸਾਹਬ ਦੇ ਸਦਗੁਣਾ ਨੂੰ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹਨਾ ਮਰਹੂਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕਰੱਮ ਰਾਣਾ ਨਈਮੁਦੀਨ ਸਾਹਬ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਗਾਇਬ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਵੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ।

الْحَمْدُ لِلَّهِ مُحَمَّدًا وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. عِبَادَ اللَّهِ رَحِمَكَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ أَدُّوا لِلَّهِ يَدَّكُمْ وَادْعُوهُ يُسْتَجِبْ لَكُمْ وَلِلَّهِ أَكْبَرُ.

Khulasa Khutba Jumma 17.07.2020

Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)

Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat

Tarnslated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi Desk

From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)

Toll Free Shoba Noorul Islam-1800-3010-2131